

**SURUNKALI YIRINGLI O'RTA OTIT BEMORLARIDA KLINIK SHAKLLAR
VA ULARNING TARQALISHI**

O'ktamov Ibrat G'ayratovich

Buxoro davlat tibbiyot instituti

uktamovibrat19@gmail.com

Kirish. Surunkali yiringli o'rta otit-nog'ora bo'shlig'ining yiringli yallig'lanishi bo'lib, uning klinik jihatdan bir nechta shakllarga bo'linadi: mezotimpanit, epimezotimpanit va epitimpanit. Har bir shakl anatomik joylashuvi, klinik belgilari, asoratlar xavfi va davolash yondashuvlari bilan farqlanadi.

Tadqiqot maqsadi - SYo'O klinik shakllarining tarqalishini aniqlash va ularning yosh-jins bo'yicha taqsimlanishini tahlil qilish.

Material va usullar. Tadqiqotga 150 bemor qabul qilindi va ularning klinik tasnifi mezotimpanit, epimezotimpanit yoki epitimpanit deb belgilandi. Bemorlarning yoshi, jinsi, kasallik davomiyligi va asosiy klinik belgilar (ajralma miqdori, og'riq, eshitish buzilishi) qayd etildi. Statistika tahlil yordamida guruhlar orasidagi farqlar aniqlashtirildi.

Natijalar. Olingan natijalar mezotimpanitning umumiy struktura ichida 55-60% ni tashkil etishini, epimezotimpanit 30-35% va epitimpanit 8-12% ni tashkil etishini ko'rsatdi. Yosh bo'yicha tahlilda 25-45 yosh oralig'ida mezotimpanit ko'proq kuzatilgan, katta yosh guruhlarida esa epimezotimpanit ulushi nisbatan oshgan. Epitimpanit kam uchrashi bilan birga, uning asoratlari (masalan, cholesteatoma, mastoidit) ehtimoli yuqori ekanligi aniqlangan.

Muhokama. Klinik shakllarning farqlanishi o'rta quloqning an'anaviy anatomik o'ziga xosligi, immunologik javob va bemorning davolashga munosabatiga bog'liq. Mezotimpanit ko'pincha konservativ davolash bilan yaxshi nazorat qilinadi, ammo epimezotimpanit va, ayniqsa, epitimpanitda jarrohlik aralashuv zarurati yuqori bo'lishi mumkin. Ushbu ma'lumotlar bemorlarni erta ajratib, individual davolash rejasini ishlab chiqish uchun muhimdir.

Xulosa va tavsiya. SYO'O klinik shakllarini aniq tasniflash, ularning yosh va jins bo'yicha tarqalishini bilish terapevtik qarorlarni qabul qilishda va profilaktik choratadbirlarni ishlab chiqishda yordam beradi. Tibbiy amaliyotda diagnostik algoritmlarni takomillashtirish, tasviriy va immunologik tahlillar yordamida bemorlarni erta aniqlash va tegishli terapiya bilan ta'minlash muhimdir.